

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6513/2021
31.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ..., ВВ из места ..., ГГ из ..., ДД и ЂЂ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Пеђа Милосављевић, адвокат из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из места ..., ... и ЗЗ из места ..., ..., чији је пуномоћник Милорад Марјановић, адвокат из ..., против туженог ИИ из ..., чији је пуномоћник Јован Зејак, адвокат из ..., ради утврђења удела у стицању по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужилаца ДД и ЂЂ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1562/18 од 25.09.2018. године, у седници одржаној 31.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужилаца ДД и ЂЂ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1562/18 од 25.09.2018. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4890/14 од 18.09.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженом утврди да заоставштину пок. ЈЈ представљају непокретности у висини сувласничких удела наведених у изреци. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог и утврђено је да сада пок. КК по основу свог доприноса у стицању имовине у току брачне заједнице са сада пок. ЛЛ сувласник на непокретностима и у висини удела како је изреком наведено. Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог и тужиоци обавезани да туженом на име улагања у породичну стамбену зграду солидарно исплате 2.843.107,00 динара са законском затезном каматом од 29.12.2016. године до исплате, сразмерно својим наследним уделима. Ставом четвртим изреке, тужиоци су обавезани да туженом исплате 426.556,00 динара у року од 15 дана, што уколико не учине у остављеном року обавезани су и да на износ од 421.806,00 динара плате законску затезну камату од дана падања у доцњу па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 1562/18 од 25.09.2018. године ставом првим изреке, одбио жалбу тужилаца и потврдио првостепену пресуду у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем и четвртном изреке, тако што је одбијен противтужбени захтев туженог којим је

тражио солидарно обавезивање тужилаца наведених у изреци на исплату 2.843.107,00 динара на име улагања у породичну стамбену зграду са законском затезном каматом од 29.12.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци ДД и ЂЂ су, преко пуномоћника, благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној.

Апелациони суд у Нишу, решењем РЗ 87/21 од 15.06.2021. године, није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужилаца ДД и ЂЂ у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Побијана другостепена пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 1562/18 донета је 25.09.2018. године, након што је 31.05.2014. године ступио на правну снагу и почео да се примењује Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/2014), у коме је чланом 23. став 3. прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Како је у конкретном случају побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, дозвољеност ревизије се цени према вредносном цензусу прописаном чланом 23. став 3. наведеног закона.

Побијаном пресудом правноснажно је одлучено у имовинскоправном спору чија је вредност предмета спора 10.000,00 динара.

С обзиром да ревизијом побијана вредност предмета спора од 10.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 25.11.2011. године, ревизија тужилаца ДД и ЂЂ није дозвољена.

Нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014, 87/18), јер је поступак у овој парници вођен према одредбама ранијег ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), како је то у овом решењу и наведено.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић